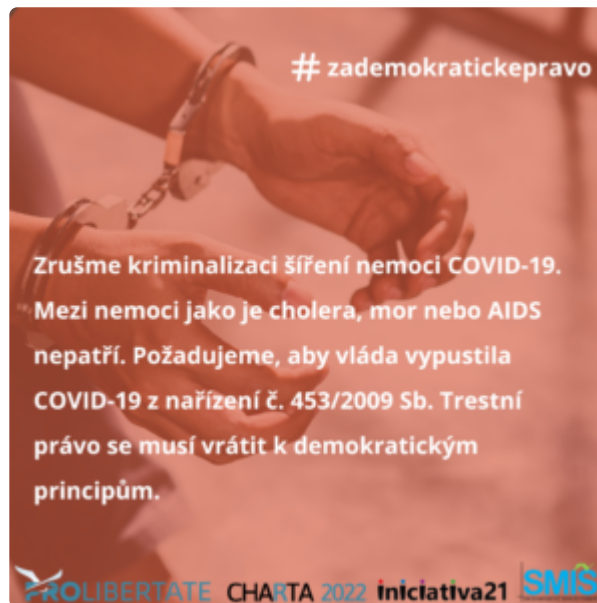

Šíření covidu nemůže být trestným činem. Dostali jsme odpověď Ministerstva spravedlnosti

prolibertate.cz/2022/12/sireni-covidu-nemuze-byt-trestnym-cinem-dostali-jsme-odpoved-ministerstva-spravedlnosti

V listopadu jsme vyzvali Úřad vlády ČR a Ministerstvo spravedlnosti, aby vyřadily ze seznamu nemocí, jejichž šíření je trestným činem, onemocnění covid-19. Jsme přesvědčeni, že do tohoto seznamu nepatří. Naši výzvu podpořilo téměř třicet právníků, virologů, imunologů a dalších odborníků. Veřejnou verzi výzvy podepsalo už více než 500 lidí. Nyní jsme obdrželi informaci od ministra spravedlnosti Pavla Blažka, v níž nám dává za pravdu. *„Domnívám se, že důvody, které svědčily pro zařazení této nemoci na seznam nakažlivých lidských nemocí obsažený v příloze č. 1 uvedeného nařízení vlády, již pominuly a je proto namístě zvážit nezbytnost trestně reagovat na zaviněné šíření tohoto onemocnění.“* uvádí ministr Blažek ve své odpovědi.

Ministr nás současně ubezpečil, že práce na vyřazení této nemoci již probíhají: *„...rovněž bych Vás chtěl touto cestou informovat, že v současné době již Ministerstvo spravedlnosti ve spolupráci s Ministerstvem zdravotnictví připravuje novelu nařízení vlády č.*

453/2009 Sb., kterou by mělo dojít k vypuštění tohoto onemocnění ze seznamu nakažlivých lidských nemocí, jejichž zaviněné šíření, zavlečení nebo zvýšení nebezpečí zavlečení je trestné.“

Ačkoliv si na formální vypuštění nemoci covid-19 z předmětného nařízení musíme ještě počkat, jsme přesvědčeni, že informace ministra spravedlnosti má význam již nyní. Jak totiž vyplývá z ustanovení § 12 odst. 1 trestního zákoníku: **„Trestní odpovědnost pachatele a trestněprávní důsledky s ní spojené lze uplatňovat jen v případech společensky škodlivých, ve kterých nepostačuje uplatnění odpovědnosti podle jiného právního předpisu.“** Jak vyplývá z vyjádření ministra Blažka, důvody pro zařazení této nemoci dle jeho názoru již pominuly a práce na vyřazení nemoci z nařízení již byly zahájeny. V současné době tak, dle našeho názoru, již nelze za šíření onemocnění covid-19 nikoho postihnout jako za šíření nakažlivé lidské nemoci (a to na úrovni úmyslného či nedbalostního jednání).

Vyjádření lze však využít i v případech již stíhaných (nebo dokonce odsouzených) osob. Je totiž na orgánech činných v trestním řízení, aby prokázaly splnění tzv. materiálního znaku trestného činu – společenskou škodlivost. Hovoří-li ministr Blažek o tom, že důvody pro zařazení covidu-19 do nařízení vlády „*již pominuly*“, je nezbytné v každém konkrétním případě přezkoumat, o jaké důvody vlastně jde a kdy a zda vůbec někdy existovaly.

Je navíc již známou skutečností, že pozitivní výsledek RT-PCR testu v žádném případě neprokazuje, že by testovaná osoba trpěla onemocněním covid-19 nebo v sobě nesla životaschopný (a nákazyschopný) virus. Na tuto skutečnost dlouhodobě upozorňuje například zkušená viroložka, předsedkyně Sdružení mikrobiologů, imunologů a statistiků, Hana Zelená (viz např. rozhovor v časopisu Reflex již z března roku 2021). V rámci našich kauz jsme soudům opakovaně prokázali, že ona zkratka „POZITIVNÍ TEST = ONEMOCNĚNÍ COVID-19“ byla v zemích Evropské unie používána na základě neformálního dokumentu Evropského centra pro

kontrolu nemocí (ECDC), který následně přeložil a zveřejnil i Státní zdravotní ústav (SZÚ). Tento dokument nemá žádnou právní závaznost, měl sloužit pro účely sjednocení epidemiologického šetření (tzv. surveillance) v zemích EU, nikoliv pro účely medicínské. Tuto zkratku tak nelze použít pro stanovení lékařské diagnózy konkrétního pacienta. Tím spíš tuto nesmyslnou zkratku nelze použít pro účely trestního stíhání. V trestním právu platí starořímská zásada „in dubio pro reo“, tedy v případě pochyb je nutné rozhodnout ve prospěch „pachatele“.

Kriminalizace šíření covidu tak, dle našeho názoru, čelí dvěma základním problémům:

- absenci materiálního znaku trestného činu (společenské škodlivosti) – tento znak musí být prokázán v každém konkrétním případě (jaké jsou důvody pro kriminalizaci šíření covidu a, pokud takové důvody v nějaké době existovaly, byly v konkrétním případě naplněny?)
- neschopnosti prokázat, že pachatel byl skutečně způsobilý šířit virus SARS-CoV-2, tj. že byl v dané chvíli skutečně nakažen

V případě pochyb musí soudy rozhodnout ve prospěch „pachatele“.